

РЕШЕНИЕ

№ 2848

гр. София, 27.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 29.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **9110** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на К. К. К., чрез адв. З. Д., срещу Решение № 1040-21-659/30.08.2022г. на Директора на Териториално поделение (ТП) на НОИ С.-град, с което е отхвърлена жалба №1012-21-1161 от 19.08.2022 г., като неоснователна и са потвърдени Задължителни предписания № ЗД-1-21-01174600/02.08.2022г. на инспектор по осигуряването в ТП на НОИ С.-град. В жалбата се поддържа, че оспорения акт е издаден в нарушение на материалните и процесуални разпоредби от КСО. Релевира се, че в обжалваното решение е констатирано, че в подадените данни по чл. 5, ал. 4 от КСО /декларации обр. № 1/ са допуснати съществени грешки и са издали спорните задължителни предписания за заличаване на подадените декларации, но не са разрешили поправянето им. Оспорва се извода на органа, че допуснатата грешка е основание да се приеме, че К. К. няма качеството на осигурено лице, поради което не следва да подава декларации обр. № 1. Твърди се, че допуснатите грешки са технически и могат да се коригират по съответния ред, предвиден в Наредба № Н-13/2019 г. Иска се отмяна на обжалвания акт, в частта относно отказа за подаване на коректни данни с декларации обр. № 1 за периода от 1.12.2017 г. до 31.12.2021 г. на основание чл. 9, ал. 3 и ал. 5 от НАРЕДБА № Н-13 от 17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица /в

сила от 3.01.2020 г./Наредба № Н-13/2019 г./.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуален представител поддържа жалбата. Сочи, че в съдебното производство се събрали достатъчно доказателства, установяващи че К. е самоосигуряващо се лице през процесния период и като такава упражнявала дейност и подлежала на задължително самоосигуряване. Пледира за отмяна на обжалваното решение. Претендира разности, съгласно списък. Представя подробни писмени бележки.

Ответникът – Директор на ТП на НОИ С. -град, представляван от юриконсулт, оспорва жалбата. Моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана, и да потвърди като правилен и законосъобразен процесния акт. Претендира юриконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с жалбата и доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, установи следното:

При проверка в регистър "Деклариран вид осигуряване от самоосигуряващи се лица" е установено, че К. К. К. е обявила вид и начало на осигуряване, като самоосигуряващо се лице за общо заболяване и майчинство, инвалидност поради общо заболяване, старост и смърт в размер 17.30%, считано от 01.12.2017 г. чрез „СИЕЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, като са представени: Удостоверения приложение № 9 (към чл. 11. ал. 1 от Наредба за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване (НПОПДОО) по болнични листове № Е20182824733, № Е20182825292, № Е20190006255 и № Е20183359935 с данни относно правото на парично обезщетение, с период на временна неработоспособност, определен с болничните листове от 15.11.2018г. до 29.12.2018 г.; 30.12.2018 г. до 02.01.2019 г.; от 03.01.2019 г. до 13.02.2019 г. и от 14.02.2019г. до 29.03.2019г.; Удостоверения приложение № 10 (към чл. II. ал. 1 от НПОПДОО за изплащане на парично обезщетение при бременност и раждане по чл. 50 и чл. 51 от КСО, за периода от 30.03.2019 г. до 29.12.2019 г.; Удостоверения приложение № 10 (към чл. 11, ал. 1 от НПОПДОО за оглеждане на малко дете по чл. 53 от КСО за периода от 30.12.2019г. до 02.01.2021г., по които е изплатено парично обезщетение в размер на 19 572.50 лв.

На 26.05.2022 г. е постъпило Заявление в ТП на НОИ С.- град с вх. № 1058-21- 393 К. К. К., с което иска да ѝ бъде издадено предписание за корекция на Декларации 1 и 6 /л.61 и сл./.

На 15.06.2022 г. е издадена Заповед № ЗР-5-21-01147588/15.06.2022 г. на ръководител на ТП на НОИ- С. град, с която е възложено извършване на проверка по разходите на държавното обществено осигуряване на „СиЕл България“ ЕООД от контролен орган на ТП на НОИ. Същата е връчена на пълномощник на 01.07.2022 г., който декларирал, че всички трудови възнаграждения по КТ са изплатени до м.05.2022 г., включително.

На 16.06.2022 г. с писмо изх. № 1098-21-393#/16.06.2022 г. е изискана информация и становище от Директор на ТД на НАП- С. относно начина на подаване на декларацията за регистрация на самоосигуряващо се лице за К. К. К. чрез дружеството „СИЕЛ България“ ЕООД, препратено до ТД на НАП С.- офис О..

На 21.06.2022 г. с писмо вх. №1058-21-393#3/21.06.2022 г. в ТП на НОИ С.- град, ТД на НАОП- офис О. уведомяват, че Декларация за регистрация на самоосигуряващо се лице с вх. № 22000174390094/04.12.2017 г. е подадена по Интернет с ПИК.

На 01.07.2022 г. е издаден Констативен протокол № КП-5-21-01156540/01.07.2022 г., на основание чл.108, ал.1 КСО, в който са отразени констатациите. В същия е посочено, че на „С. България“ се издават задължителни предписания за заличаване на

подадените данни с декларация обр.1 за периода 01.12.2017 г.- 31.12.2021 г., тъй като К. К. няма качеството самоосигуряващо се лице, по силата на чл.4, ал.7 и ал.9 от КСО. На същата дата- 01.07.2022 г. са издадени Задължителни предписания № ЗД-1-21-01156547/01.07.2022г. от Контролен орган на ТП на НОИ С.- град, на "СИЕЛ БЪЛГАРИЯ" ЕООД, да заличи данните, подадени по реда на чл.5, ал.4, т.1 КСО на К. К., за периода от 01.12.2017 г. до 31.12.2021 г., с вид осигурен 12, декларация №1.

С жалба с вх. № 1012-21-998/12.07.2022 г. "СИЕЛ БЪЛГАРИЯ" ЕООД оспорило по административен ред Задължителни предписания № ЗД-1-21-01156547/01.07.2022г., с искане за обявяване на нищожност на същите, като се изтъква, че дружеството не може да подаде заличаващи декларации, защото не е осигурител на К. К. и тя не е собственик или съдружник в дружеството, поради което грешката следвало да се поправи от самоосигуряващото се лице, а не от дружеството, съответно задължителните предписания следвало да се издадат на самоосигуряващото се лице.

С Решение №1040-21-580/29.07.2022 г. на Директора на ТП на НОИ- С. са отменени Задължителни предписания № ЗД-1-21-01156547/01.07.2022г. и е върната административната преписка на контролния орган за ново произнасяне.

Междувременно, на 13.07.2022 г. К. К. подала Заявление в ТП на НОИ С.- град с вх. №1058-21-551/13.07.2022 г., с което моли да ѝ бъде дадена възможност за заличаване на погрешно подадените декларации обр. №1 и вместо тях да подаде нови коректни такива на основание чл.9, ал.3 и ал.5 от Наредба № Н-13/17.12.2019 г.

На 18.07.2022г. е изпратено писмено запитване до ТД на НАП- С. с изх. № 1012-21-998# 1 относно начина на подаване на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО и от кого са подавани, вкл. данни в случай, че са подавани с КЕП или ПИК.

С писмо вх. № 1029-40-2518/20.07.2022г. от ТД на НАП, офис О. е предоставено заявление до дирекция „Обслужване” към ТД на НАП от К. К. К., с която същата е декларира, че ангажирана от нея счетоводна къща е подавала от нейно име декларации обр. № 1, в които в т.4 „код на задължено лице” са вписвали ЕИК на „СиЕл България” ЕООД, вместо нейното ЕГН. Моли за заличаване на подадените декларации обр.1 за периода от 01.12.2017 г. до 31.12.2021 г., и подаване на нови на основание чл.9, ал.3 и ал.5 от Наредба № Н-13 от 17.12.2019 г.

На 02.08.2022 г. са издадени процесните Задължителни предписания /ЗП/ № ЗД-1-21-[ЕИК]/02.08.2022 г. на Контролен орган на ТП на НОИ С.- град, по повод извършена проверка вх. № 1012-21-998/12.07.2022 г., на основание чл.108, ал.1, т.3 от Кодекса за социално осигуряване и чл.37 от Инструкция №1 от 03.04.2015 г. за реда и начина за осъществяване на контролно- ревизионна дейност от контролните органи на НОИ, с които са дадени задължителни предписания на К. К. К., за заличаване на подадените данни с декларация обр. 1, съгласно Наредба №Н- 13 от 17.12.2019 г. в съответното ТД на НАП за К. К. К., чрез „СИЕЛ БЪЛГАРИЯ” ЕООД, за периода от 01.12.2017г. до 31.12.2021 г.

На 11.08.2022 г. е изпратено писмо до ТД на НАП- С. с изх. № 1012-21-1090#1/11.08.2022 г. с искане за предоставяне на конкретно посочена в същото информация.

На 19.08.2022 г. постъпил отговор от ТД на НАП- С.- офис О. в ТП на НОИ С.- град с вх. № 1012-21-1090#2/19.08.2022 г., с приложен Протокол № ПО-22220422056860-073-001/23.05.2022г. Видно от протокола в хода на проверката е установено, че в подадената декларация са приложени два броя декларации за регистрация ОКД- 5, с които задълженото лице е изявило желание за прекъсване на

осигуряването като С. през осигурител „С. БЪЛГАРИЯ ЕООД, считано от дата 01.01.2022г. и обработка на декларация за регистрация ОКД-5 за начало на осигуряване като С.- Свободна професия през осигурител „К. К. К.“, с ЕИК-[ЕИК] с вид осигуряване „всички осигурителни рискове“- висок процент. Видно от справка история на самоосигуряването за лицето К. К. К. има данни за подадена декларация за регистрация- ОКД 5 с начало на дейност и начало на осигуряване като С.- свободна професия през осигурител „СИЕЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, с начало на дейност и начало на осигуряване 01.12.2017 г., с вид осигуряване „всички осигурителни рискове“- висок процент, липсват данни за прекъсване на осигуряването. Съгласно справка данни- осигуряване по ЕГН за периода от 01.12.2017г. до 30.04.2022г. за лицето има данни за подавани декларации обр. №1, както следва: от м. 12.2017 г. до м. 12.2021 г.- подавани декл. обр. № 1 от „СИЕЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, с вид осигурен „12“- самоосигуряващи се лица; от м.01,2022г. до м.04.2022г.- подавани декл. обр. № 1 от К. К. с вид осигурен „12“- самоосигуряващи се лица. Има данни за подадени декларации обр. 6 в периода от 2017 г. до 2021 г. Има подадени ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ за финансови 2018г., 2019г. и 2020г. Дружество „СИЕЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД е с управители С. Б. М.- Държава: К. и А. Н., с начин на представяване- поотделно. Прието е, че към момента на проверката на НАП липсва законово основание за прекъсване на осигуряването като С.- свободна професия в ЕООД, където задължително осигуряване с вид осигурен „12“ следва да бъде управителят или самоосигуряващото се лице, в каквито хипотези не попада К.. Предвид това от НАП не е допуснато обработването на приложените декларации за регистрация ОКД- 5 с прекъсване на осигуряването чрез осигурител „СИЕЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, както и начало на дейност като свободна професия през осигурител К. К. К..

Задължителни предписания /ЗП/ № ЗД-1-21-011746004/02.08.2022 г. са обжалвани от К. К. К. по административен ред с жалба с вх. №1012-21-1161/19.08.2022 г., в която се сочи, че ЗП са издадени въз основа на нейно заявление, прието в ТП на НОИ С.- град с вх. №1058-21-551/13.07.2022 г., с което моли да й бъде дадена възможност за заличаване на погрешно подадените декларации обр. №1 и вместо тях да подаде нови коректни такива на основание чл.9, ал.3 и ал.5 от Наредба № Н-13/17.12.2019 г. Претендира се да бъде задължен административният орган да допълни същите задължителни предписания като задължи жалбоподателката да подаде нови коректни декларации обр.№1 за периода от 01.12.2017 г. до 31.12.2021 г., на основание чл.9, ал.3 от Наредба № Н-13/2019 г., в които в т.4 да се попълни нейното ЕГН.

С оспореното в настоящото производство Решение № 1040-21-659/30.08.2022г. на Директора на Териториално поделение (ТП) на НОИ С.- град, е отхвърлена жалба с вх. №1012-21-1161/19.08.2022 г. на К. и са потвърдени Задължителни предписания № ЗД-1-21-01174600/02.08.2022г. на инспектор по осигуряването в ТП на НОИ С.- град. В мотивите на решението е изведен извод, че поради обстоятелството, че за К. К. К. липсва начало на осигуряване чрез „К. К. К., ЕИК-[ЕИК], както и че в годишните данъчни декларации по чл. 50 от ЗДДФЛ за лицето липсват декларираните доходи, получени от упражняване на свободна професия, същата няма качество на осигурено лице, съгласно изискванията на чл. 10 от КСО (Осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ) и на § 1. т. 3 от Допълнителните разпоредби на КСО (Осигурено лице“ е физическо лице. което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително

осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1 и за което са внесени или дължими осигурителни вноски. Осигуряването на лицето, което е започнало трудова дейност съгласно чл. 10. продължава и през периодите по чл. 9, ал. 2, т. 1- 3 и 5. Самоосигуряващите се лица се смятат за осигурени за времето, през което са внесени дължимите осигурителни вноски по чл. 6, ал. 8. а лицата по чл. 4а се смятат за осигурени за времето, през което са внесени дължимите осигурителни вноски). Изведен е извод, че задължителните предписания за заличаване на подадените данни с декларация обр. 1, съгласно Наредба №Н-13 от 17.12.2019 г. в съответното ТД на НАП за К. К. К., подадени чрез „СИЕЛ БЪЛГАРИЯ” ЕООД, за периода от 01.12.2017г. до 31.12.2021 г., без в същите да е разпоредено подаването на редовни данни за същият период като лице, упражняващо свободна професия чрез К. К. К., следва да бъдат потвърдени.

По делото е приета административната преписка и допълнително ангажираните от страните писмени доказателства. Видно от Решение №1040-21-660/30.08.2022 г., със същото е потвърдено Разпореждане № РВ-3-21-01157477 от 08.07.2022г., с което е разпоредено К. К. да възстанови недобросъвестно полученото парично обезщетение за бременност и раждане, парично обезщетение за отглеждане на малко дете за периода 15.11.2018 г.- 02.01.2021 г. в размер на 25075.13 лв. Приети по делото са представените от жалбоподателя Договори, споразумения, скриншот на интерфейси на мобилно приложение, установяващи извършваната от К. дейност за процесните периоди, както и справки от данъчно- осигурителната сметка на К. К. за извършени плащания, копия от уведомително писмо до жалбоподателката от счетоводна къща „Д. и партньори“, с приложено пълномощно, видно от което К. К. в качеството си на самоосигуряващо се физическо лице упълномощава счетоводната къща да я представлява пред НОИ, НАП и други държавни органи с права да подписва, подава и получава всякакви документи, декларации, уведомления и информация, свързани с възникването, изменението и погасяването на публичните задължения и плащанията от ДОО, включително и по електронен път с КЕП на дружеството. Приобщени към доказателствения материал са и договори, споразумения и скриншот на интерфейси от „БАРИН ЛАБС“ ООД с информация от същото дружество, че К. К. е била част от екипа като консултант за разработване на дизайн за потребителски интерфейс със сключване на рамково споразумение от 26.03.2018 г., прекратено на 03.12.2018 г. поради напреднала бременност на К., както и информация от „Кодербок“ ООД относно участието ѝ като консултант в разработката на иновативен user interface, въз основа на приложен граждански договор от 12.09.2018 г., прекратен на 21.11.2018 г. поради напреднала бременност.

При тази фактология, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, но неоснователна.

На първо място за валидността на акта съдът следи служебно. Доколкото в специалните закони и в АПК не съществуват изрично формулирани основания за нищожност на административните актове, теорията и съдебната практика са възприели критерия, че такива са петте основания за незаконосъобразност по чл. 146 АПК, но тогава, когато нарушенията им са особено съществени. В случая съдът не констатира такива пороци в акта, поради което не е налице основание за прогласяване на неговата нищожност.

Потвърдените с обжалваното решение задължителни предписания са издадени от компетентен орган- контролен орган на ТП на НОИ С.- град. При издаването им са спазени административнопроизводствените правила. Обжалвани са по

административен ред. Съгласно чл. 117, ал. 3 КСО компетентният орган да се произнесе по жалба срещу задължителни предписания по чл. 108, ал. 1, т. 3 КСО по аргумент на чл. 117, ал. 1, т. 3 КСО е ръководителят на ТП на НОИ - в случая директорът на ТП на НОИ С.-град. Задължителните предписания са потвърдени с оспореното решение. В последното са изложени фактически и правни изводи, формулиран е диспозитив, съдържа информация за реда, срока и органа, пред който подлежи на обжалване, датирано и подписано е.

Предвид това, в производството по административен контрол за законосъобразност не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, представляващи основание за отмяната му. Въз основа на изложеното не се откриват отменителни основания по чл. 146, т. 1, т. 2 и т. 3 от АПК.

Правомощията на контролните органи по чл. 107 от КСО са регламентирани в чл. 108, ал. 1 от КСО и в чл. 4, ал. 1 от Инструкция № 1 от 03.04.2015 г. за реда и начина за осъществяване на контролно-ревизионна дейност на контролните органи на Националния осигурителен институт /Инструкция № 1/.

Съгласно чл.108, ал.1, т.3 КСО контролните органи на Националния осигурителен институт при изпълнение на служебните си задължения: 3. дават задължителни предписания за спазване на разпоредбите по държавното обществено осигуряване и дейността, възложена на Националния осигурителен институт. Съгласно чл.4, ал.1, т. 2, т.3 от Инструкция № 1 при извършване на ревизии и проверки контролните органи имат право: да изискват необходимите документи, данни, сведения, справки, декларации, обяснения и други носители на информация, свързани със спазване на осигурителното законодателство, сключените договори с изпълнителите на дейността по профилактика и рехабилитация и нормативните актове във връзка с медицинската експертиза на временната неработоспособност; да изискват от физическите лица, включително едноличните търговци, и юридическите лица и техните подразделения да декларират платежните си сметки в страната и в чужбина, както и да предоставят документи, свързани с упражняваната трудова и стопанска дейност.

В Глава пета от Инструкция №1 се съдържа регламентацията по издаване на Задължителни предписания, като според чл. 37, ал.1 при нарушаване на разпоредбите на нормативните актове по ДОО, включително и на сключените за съответната година договори за провеждане на дейността по профилактика и рехабилитация, Закона за гарантираните вземания на работниците и служителите при несъстоятелност на работодателя и Наредбата за реда и начина за информиране на работниците и служителите и за отпускане и изплащане на гарантираните вземания при несъстоятелност на работодателя във връзка с възложените на НОИ дейности контролните органи по чл. 3, т. 1 и 3 дават задължителни предписания на основание чл. 108, ал. 1, т. 3 от Кодекса за социално осигуряване.

В процесния казус в Задължителни предписания № ЗД-1-21-[ЕИК]/02.08.2022 г. на Контролен орган на ТП на НОИ С.- град е посочено, че са издадени по повод извършена проверка вх. № 1012-21-998/12.07.2022 г., на основание чл.108, ал.1,

т.3 от Кодекса да социално осигуряване и чл.37 от Инструкция №1 от 03.04.2015 г. за реда и начина за осъществяване на контролно- ревизионна дейност от контролните органи на НОИ. Задължителните предписания са К. К. да заличи подадените данни с декларация обр. 1, съгласно Наредба №Н- 13 от 17.12.2019 г. в съответното ТД на НАП за К. К. К., чрез „СИЕЛ БЪЛГАРИЯ” ЕООД, за периода от 01.12.2017 г. до 31.12.2021 г. В мотивите е отразено, че са в изпълнение на Решение №1040-21-580/29.07.2022 г. на Директора на ТП на НОИ С.- град по т.3, с които са отменени Задължителни предписания №ЗД-1-21-01156547/01.07.2022 г., издадени на „СИЕЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД за заличаване на подадените данни за К. К., за периода от 01.12.2017 г. до 31.12.2021 г. и преписката е върната на контролния орган за ново произнасяне, вследствие на което са издадени процесните задължителни предписания.

С жалбата по административен ред се релевира, че задължителните предписания са във връзка с нейно заявление, прието в ТП на НОИ С.- град с вх. №1058-21-551/13.07.2022 г., с което моли да ѝ бъде дадена възможност за заличаване на погрешно подадените декларации обр. №1 и вместо тях да подаде нови коректни такива на основание чл.9, ал.3 и ал.5 от Наредба № Н-13/17.12.2019 г.. Претендира да бъде задължен административният орган да допълни същите задължителни предписания като задължи жалбоподателката да подаде нови коректни декларации обр.№1 за периода от 01.12.2017 г. до 31.12.2021 г., на основание чл.9, ал.3 от Наредба № Н-13/2019 г., в които в т.4 да се попълни нейното ЕГН.

С оспореното в настоящото производство Решение № 1040-21-659/30.08.2022г. на Директора на Териториално поделение (ТП) на НОИ С.- град, е отхвърлена тази жалба и са потвърдени Задължителни предписания № ЗД-1-21-01174600/02.08.2022г. на инспектор по осигуряването в ТП на НОИ С.- град, като в мотивите на същото във връзка с искането в жалбата е посочено, че задължителните предписания за заличаване на подадените данни с декларация обр. 1, съгласно Наредба №Н-13 от 17.12.2019 г. в съответното ТД на НАП за К. К. К., подадени чрез „СИЕЛ БЪЛГАРИЯ” ЕООД, за периода от 01.12.2017г. до 31.12.2021 г., без в същите да е разпоредено подаването на редовни данни за същият период като лице, упражняващо свободна професия чрез К. К. К., следва да бъдат потвърдени.

Съгласно чл.9 от НАРЕДБА № Н-13 от 17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица, работодателите, осигурителите и техни клонове и поделения, осигурителните каси или самоосигуряващите се лица могат да коригират подадените данни с декларации по чл. 2, ал. 1, като подават декларация с коректните данни и попълнен код за корекция. С код за корекция не се коригират данните:1. в декларации образец № 1 и 3– месец и година, код на задълженото лице, единният граждански номер, личен номер/личен номер на чужденец (служебен номер) на лицето, за което се подава декларацията, и код

за вид осигурен; 2. в декларация образец № 5 – периодът, за който се отнасят данните; код на задълженото лице, единният граждански номер, личен номер, личен номер на чужденец (служебен номер) на лицето, за което се подава декларацията, и код за вид осигурен /ал.1/. Работодателите, осигурителите и техни клонове и поделения, осигурителните каси или самоосигуряващите се лица могат да заличават подадените данни с декларация по ал. 1, като подават декларация с попълнен код за заличаване /ал.2/. Подава се декларация с попълнен код за заличаване, след което се подава нова декларация с коректни данни, когато данните по ал. 1, т. 1 и 2 са некоректно подадени /ал.3/. След приемането на някоя от декларациите по ал. 1 може да се подаде само съответната декларация с попълнен код за корекция или код за заличаване /ал.4/. Декларации по ал. 1 не се подават за коригиране и заличаване на данни след 30 април на годината, следваща годината, за която се отнасят. След този срок декларации се подават само на електронен или хартиен носител след разрешение на Националната агенция за приходите или Националния осигурителен институт във връзка с възложените им дейности /ал.5/. Т.е., жалбоподателят при наличие на посочените условия може да подаде коригираща/и декларация/и.

В случая обаче се касае за производство в рамките на извършваната контролно-ревизионна дейност на органите на НОИ по издаване на задължителни предписания по чл.108, ал.1, т.3 КСО за заличаване на конкретните данни, потвърдени с оспорваното решение, поради което е неоснователно искането на К. със същите да бъде задължен органът да даде указания за подаване на коректни данни от страна на жалбоподателя.

Извършването на проверка по разходите на ДОО по реда на чл.108 от КСО касае контрол по спазването от осигурителите на нормативните актове по ДОО във връзка с дейността, възложена на НОИ, включително коректността на подаваните от осигурителя данни в Регистъра на осигурените лица, въз основа на които се отпускат и изчисляват паричните обезщетения. В случая, жалбоподателят не оспорва заличаването на подадените данни с декларация обр. 1, съгласно Наредба №Н-13 от 17.12.2019 г. в съответното ТД на НАП за К. К. К., подадени чрез осигурител „СИЕЛ БЪЛГАРИЯ” ЕООД, за периода от 01.12.2017г. до 31.12.2021 г., нещо повече, самата жалбоподателка иска това доколкото сочи допуснатата грешка от упълномощената счетоводна къща при подаване на декларациите обр.№1, в които в т.4 „код на задълженото лице“ са вписали ЕИК на „СИЕЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, вместо нейното ЕГН. Предвид това, не са налице основания за отмяна на оспорвания административен акт. Следва да се отбележи, че в случай, че жалбоподателката отделно от настоящото оспорване, счита, че органът не се е произнесъл по искане, инкорпорирано в конкретно нейно заявление, то същата следва да оспори именно този акт /изричен отказ или мълчалив/.

По изложените съображения съдът намира, че обжалваното решение е законосъобразно и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като

неоснователна.

При този изход на спора е основателно искането на ответника за присъждане на възнаграждение за юрисконсулт. Предвид липсата на изрична уредба в АПК и с оглед нормата на чл. 144 от АПК същото е дължимо на основание субсидиарното приложение на чл. 78, ал. 8 във вр. с ал. 3 от Гражданския процесуален кодекс и следва да бъде определено по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ във вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ. Съдът намира, че в случая дължимото възнаграждение за юрисконсулт следва да бъде определено в размер на 100, 00 лева. На основание § 1, т. 6 от Допълнителната разпоредба на АПК разноските следва да се присъдят в полза на юридическото лице, в структурата на което е административният орган.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал.2 предложение последно от АПК, Административен съд- София град,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. К. К. срещу Решение № 1040-21-659/30.08.2022г. на Директора на Териториално поделение (ТП) на НОИ С.- град, с което е отхвърлена жалба №1012-21-1161 от 19.08.2022 г., като неоснователна и са потвърдени Задължителни предписания № ЗД-1-21-01174600/02.08.2022г. на инспектор по осигуряването в ТП на НОИ С.-град.

ОСЪЖДА К. К. К., ЕГН- [ЕГН], да заплати на ТП на НОИ С.- град възнаграждение за юрисконсулт в размер на 100, 00 (сто) лева.

Решението може да се обжалва от страните с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: